

En psykologundersøgelse koster sådan gennemsnitlig mellem 20.000 kr. og 40.000 kr. Vi taler om mennesker, der som regel er på overførselsindkomster. Det har de ikke mulighed for.

Mener ministeren ikke, det er magtfordrejning, når man fra kommunens side kan komme med bevis og dokumentation, det ene efter det andet, og forældrene har ingenting, og hvis de vil have noget, så må de selv betale.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren vil være villig til efter behandlingen i dag at se på, om der ikke inden tredjebehandlingen kunne være brug for i lovforslaget tydeligere at understrege og præcisere de punkter, som 102 medlemmer stemte for under F 10 om socialt truede familier?

Her tænker jeg især på den forebyggende indsats for de potentielt truede børn, støtte til frontpersonale, pædagogerne, brug af den nære families ressourcer og behandling og hjælp til forældrene med anbragte børn for at løse årsagerne til anbringelsen. Jeg synes, det ville være helt i tråd med og i respekt for vedtagelsen i forbindelse med F 10 i oktober 1999. Vil ministeren være villig til det?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Til fru Jette Gottlieb vil jeg sige, at netop det, at kvaliteten i det her er noget, vi er optaget af, jo fremgår af, at vi, så vidt jeg ved for første gang har villet yde penge, så der i forbindelse med en lovgivning som denne her bliver sat penge af til direkte efteruddannelse. Det er signalet om, at vi er optaget af kvaliteten i det.

Fru Tove Fergo siger, at forældrene ingen muligheder har. Jeg skal ikke gøre mig til stor ekspert på det her område, men det er nu ikke min opfattelse, at forældrene ikke har haft nogle muligheder. Min opfattelse er faktisk, at en række af de ulykkelige situationer, som vi også har kunnet læse om i aviserne, måske oven i købet er situationer, hvor forældre har haft for gode muligheder. Så jeg må nok sige, at jeg ikke helt deler den dybe skepsis, som jeg hører, fru Tove Fergo give udtryk for.

Til fru Tove Videbæk vil jeg sige, at jeg synes faktisk, at de intentioner, der netop bliver givet udtryk for fra fru Tove Videbæks side, også ligger i lovforslaget her. Jeg har undervejs bemær-

ket den debat, der har været om forældrene – hvilken støtte de skal have. Der synes jeg, fru Tove Videbæk skal lægge mærke til, at vi her med lovforslaget giver nogle ekstra muligheder ud over det, der ligger i dag.

Ved siden af lovforslaget her fungerer serviceloven jo med de muligheder, der ligger i den, med alle de forskellige tiltag, som en kommune kan gøre over for familien. For principielt vil jeg gerne sige til fru Tove Videbæk: Ja, jeg er enig i, at det ikke kun handler om at få fjernet nogle børn.

Det handler i høj grad om først og fremmest at forebygge, så vi får fjernet så få børn som overhovedet muligt, det er jo den lykkeligste situation. Men når det er nødvendigt, så skal det gøres ordentligt, det skal gøres konsekvent, som lovforslaget lægger op til, og der skal være støtte til den familie, som så er tilbage.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg forstår ikke ministerens svar.

Altså der er nogle familier, hvor der er sket noget ulykkeligt med børnene, og det er da sket, bl.a. fordi man fra kommunens side ikke har gjort, hvad man burde gøre. Det har ikke noget med dokumentationskravet at gøre.

Når man fra en kommunes side beslutter, at nu skal det her barn tvangsfjernes, fordi der er en begrundet formodning om, at barnets problemer og familiens problemer ikke kan løses, mens barnet er i hjemmet, så kommer man med dokumentation fra kommunens side – mange gange en psykologundersøgelse, indberetninger, journalark, der er skrevet igennem årene om familien – og så siger familien, når de læser det for første gang i forbindelse med sagen: Det er løgn, det passer ikke, mit barn har det ikke på den måde, der står skrevet her. Vi har ikke gjort og sagt sådan. Vi vil have vores barn undersøgt af en psykolog, som vi vælger, for det passer i hvert fald ikke. Det er bestilt arbejde. Så siger man fra kommunens side: Det kan vi måske snakke om, men så må I selv betale.

Hvorfor skal det ikke være muligt for forældrene at kunne dokumentere, at de har ret ifølge loven. I den eksisterende lov er indføjet en paragraf, en linje, om, at forældrene har mulighed for, eller børn og unge-udvalget har mulighed for at indkalde vidner. Det bliver aldrig brugt.

Vil ministeren sikre, at det bliver brugt?